

8. Nie pre seba, ale pre Jeho slávu

Žalm 115

Najdôležitejšia životná otázka nie len pre duchovných a teológov, ale aj pre každého z nás, znie: „Čo je najvyšším cieľom človeka?“ Správnou odpoveďou je: „Najvyšším cieľom človeka je oslavovať Boha a večne sa z neho radovať.“ Správna odpoveď by mala ovplyvňovať správanie jednotlivca po celý život tak, aby žil deň čo deň v súlade s Božou vôľou, Jeho nariadeniami a zámermi. Mal by cieľavedome skúmať každý svoj čin a myšlienku, či a ako Boha oslavuje. Mal by žiť tak, aby svojím správaním a skutkami Boha oslavoval tak, aby pred ľuďmi vynikla Božia dokonalosť, morálna bezúhonnosť, nekonečná veľkosť a vznešenosť. Viete si predstaviť ako by sa zmenil svet, keby podľa toho kréda žilo omnoho viac kresťanov? Keby sme si neustále kládli otázku: „Sú moje slová, postoje aktivity vo vzťahu k manželke, deťom, spolupracovníkom, zákazníkom, spoluobčanom také, že nimi oslavujem Boha?“ Pokiaľ nie sú, mali by sme svoje správanie zmeniť – aj keď sa nám práve nechce. Život podľa Božieho slova sa dotýka každej oblasti ľudskej existencie:

1 list Korintským 10:31 *Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.*

Ako teda máme žiť?

1. Iba Boh vo svojej jedinečnosti je hodný slávy

Pokiaľ nie som poslušný a môj život neprináša ovocie Ducha, hreším a neoslavujem Boha. Vyhýbajte sa akejkoľvek nevernosti a pre svoj život hľadajte pomoc u Boha -za to mu ďakujte dňom aj nocou. Pozrime sa spoločne na Žalm 115, ktorý nám v mnohom napovie:

Psalms 115:1-3 *Nie nás, Pane, nie nás, ale svoje meno osláv pre svoje milosrdenstvo a pre svoju vernosť. ² Prečo majú hovoriť pohania: "Kdeže je ten ich Boh?" ³ Ved' náš Boh je v nebi a stvoril všetko, čo chcel.*

Zamerajme sa na 4 poučenia, ktoré z citovaných veršov vyplývajú:

A. Bud'me opatrní, aby ste si neprivlastňovali Božiu slávu.

Napriek jasným inštrukciám Písma, je prirodzené, že si ľudia časť Božej slávy privlastňujú. Sám Boh nás varuje:

Izaiáš 42:8 "Ja som Jahve, to je moje meno a svoju slávu inému nedám, ani svoju chválu modlám.

Izaiáš 48:11 Pre seba, pre seba to spravím, veď ako by sa znesvätilo moje meno?! A svoju slávu inému nedám."

Už skôr sme sa zmieňovali o tom, ako mnohí ľudia odpovedajú na otázku prečo by ich Boh mal prijať do Neba. Väčšinou hovoria – som celkom slušný človek, nekradnem, neublížujem, nikoho som nezabil,..... Podobne sa vyjadrujú aj niektorí veriaci, keď si privlastňujú určitý podiel na spasení. Môžu vyznávať, že Pán Ježiš je ich Spasiteľom, ale príčinu svojej viery a spasenia zdôvodňujú vnútornou nespokojnosťou, prázdnotou života a osobného zlyhania. Doslovne povedané, ich potreba a intelektuálne skúmanie ich priviedlo k správne rozhodnutiu- sami sa rozhodli a Boh ich prijal za svojich. K najčastejším omylom ľudí patrí predstava, že až príde ich čas, až budú starší alebo ich postihne nejaký problém, zväžia ako to s tým Bohom vlastne myslia. Ešte majú čas, ešte chcú žiť podľa svojho a Božie záležitosti musia počkať. To je však v rozpore s tým, čo hovorí Písmo:

list Rímskym 9:16 Nezávisí to teda od toho, kto chce, ani od toho, kto beží, ale od Boha, ktorý sa zmilúva.

O ľudskej schopnosti hľadať Boha je napísané:

list Rímskym 3:10-12 "Nik nie je spravodlivý, ¹¹ nik nie je rozumný, nik nehľadá Boha. ¹² Všetci poblúdili, všetci sa stali neužitočnými: nikto nerobí dobre, veru, celkom nik.

Pamätajme si, že viera a spasenie nie je z nás. Písmo hovorí jasne:

list Efezským 1:3-12 Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním. ⁴ Veď v ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske; ⁵ on nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi ⁶ na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval v milovanom Synovi. ⁷ V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov, podľa bohatstva jeho milosti, ⁸ ktorou nás štedro zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti, ⁹ keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle podľa svojho dobrotivého rozhodnutia, čo si v ňom predsavzal ¹⁰ uskutočniť v plnosti času: zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je

na zemi. V ňom, ¹¹ ved' v ňom sme sa stali dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý všetko koná podľa rady svojej vôle, ¹² aby sme boli na chválu jeho slávy my, čo sme už prv dúfali v Krista.

Pripisovanie si vlastných zásluh je hlboko vryté do srdc všetkých ľudí. Všetko, čo sme o Bohu poznali nám bolo dané, nič sme si sami o sebe nemohli vziať ani privlastniť. Preto apoštol Pavol napomína, ty ktorí sa chvália svojimi schopnosťami a obdarovaním:

1 list Korintským 4:7 *Ved' kto ti dáva vyniknúť?! Čo máš, čo si nedostal? A keď si dostal, čo sa chvasceš, akoby si nebol dostal?*

Všetko, čo sme v živote dosiahli, čo máme, k čomu sme sa dopracovali, všetko nám bolo zjavené alebo dožičené len vďaka Božiemu milosrdenstvu.

B. Jedine Bohu patrí sláva pre Jeho milosrdenstvo a Pravdu.

Božia pravda, láska a vernosť ja neoddeliteľnou súčasťou Jeho charakteru. V najkratšom žalme je napísané:

Žalm 117 ALELUJA. *Chváľte Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia;* ² *lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky.*

Keby nebolo jeho milosrdenstva, ktoré je aktívne a jednostranné, všetci by sme boli bez nádeje. Keby Boh nebol verný svojim zaslúbeniam, nikto z nás by vo viere neobstál. Kto o Božích vlastnostiach premýšľa, vie, že má mnoho dôvodov, prečo Bohu vzdávať česť a slávu:

C. Bohu patrí česť a chvála, pretože má absolútnu moc nad všetkým.

Keď žalmista hovorí, že Boh koná, čo sa mu zachce, vôbec to neznamená, že je vrtošivý a nevypočítateľný despota. Naopak. Božie chcenie znamená, že má schopnosť dosiahnuť všetko, čo si predsavzal. Nikto nemôže zmeniť jeho zámery, nikto mu nemôže poradiť, nikto by mu nemal vytýkať, že to či ono dopustil. K Božej absolútnej moci patrí aj to, že používa nie len milosrdenstvo, ale aj zlo, aby dosiahol svoj cieľ – aj keď nie je jeho autorom. Kniha Zjavenie Jána hovorí, že Boh je ten, kto má pod kontrolou celú históriu. Dokonca používa zradcov, falošných prorokov aj antikristov, aby sa naplnil Jeho zámer. Boh určil aj počet mučeníkov v minulosti, prítomnosti aj budúcnosti. Boh zvráti každý ľudský zámer vo svoj prospech. Všetky historické udalosti ukazujú Božiu slávu. Jedine Boh si zaslúži chválu za všetko, čo

napĺňa Jeho zámern a konečný cieľ. Pamätajte si, že všetko pozemské je pominuteľné a všetko Božie je večné.

2. Ak chceme chváliť Boha, musíme sa vyhnúť všetkým modlám a modlárstvu.

Žalm 115: 4-8 ⁴ Pohanské modly, hoc sú zo striebra a zo zlata, sú dielom ľudských rúk. ⁵ Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, a nevidia. ⁶ Majú uši, ale nepočujú, majú nozdry, a nečuchajú. ⁷ Majú ruky, ale nehmatajú; majú nohy, a nechodia, z hrdla nevydajú hlas. ⁸ Im budú podobní ich tvorcovia a všetci, čo v ne veria.

Nepredstavujme si modly a modlárstvo len ako pohanské výtvary ľudských rúk. Modlárstvo môže byť čokoľvek, čomu dávame prednosť pred Bohom. Modlou sa môže stať aj náš partner, rodina, kariéra, peniaze, moc, šport, talizmany a povery,modlárstvo je čokoľvek, čo odvádza našu pozornosť od Boha.

3. Dúfajte v Hospodina, On je zdrojom všetkého požehnania.

Žalm 115: 11-15 ¹¹ Všetci bohobožní dúfajú v Pána, on je ich pomoc a zástita. ¹² Pán na nás pamätá a žehná nás. Požehnáva dom Izraelov, požehnáva dom Áronov. ¹³ Požehnáva všetkých, čo si ctia Pána, malých i veľkých. ¹⁴ Nech Pán aj vás zveľadí, vás i vaše deti. ¹⁵ Nech vás požehnáva Pán, ktorý stvoril nebo i zem.

Záverom:

Aké pravidlo nám Boh dal, aby nám ukázal, ako ho máme oslavovať a radovať sa z Neho?

Jediným pravidlom, ktoré nám ukazuje, ako Boha oslavovať a radovať sa z Neho, je Slovo Božie, ktoré je obsiahnuté v Písmach Starého aj Nového zákona.

Čím viac rastieme v Kristovi, tým viac by sme mali svoju pozornosť odvracať sami od seba a toho, čo nás pripútava k pozemskému životu. Svojimi postojmi v živote máme oslavovať a chváliť Boha bez prestania. Kiež by tieto slová platili aj o nás!